A°. 1908. N°. 45.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

betreffende de gebruiksbelasting.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is eene gebruiksbelasting te heffen, met gelijktijdige afschaffing der belasting op het houden van rijtuigen en de uitoefening van het bedrijf van stalhouder;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van artikel 50 van het regeringsreglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening tot heffing eener gebruiksbelasting.

HOOFDSTUK I.

Grondslagen.

Artikel 1.

Onder den naam van gebruiksbelasting wordt eene jaarlijksche belasting geheven naar de volgende grondslagen:

1. huurwaarde;
2. paarden;
3. automobielen;
4. rijwielen;
5. piano's;
6. orgels;
7. electrisch licht.

HOOFDSTUK II.

Huurwaarde.

Artikel 2.

De belasting naar den grondslag huurwaarde wordt geheven wegens het gebruiken van in de Kolonie gelegen gebouwen met hunne aanhoorigheden.

Onder aanhoorigheden wordt verstaan: gebouwen, erven en tot gemak, uitspanning of vermaak dienende gronden, bij een gebouw of gedeelte van een gebouw behoorende en daarmede in gebruik.

Onder perceel wordt in deze verordening verstaan zoowel een gebouw als een afzonderlijk in gebruik zijnd gedeelte van een gebouw, beiden met hunne gebouwde aanhoorigheden.

Artikel 3.

Perceelen, die geheel of gedeeltelijk zijn gemeubeld, worden beschouwd als in gebruik te zijn, behoudens de toepassing van artikel 77.

Artikel 4.

Geen belasting wordt geheven wegens het gebruik van perceelen of gedeelten van perceelen, uitsluitend:

a. voor gouvernementsdienst;

b. tot openbare godsdienstoefening;

c. als inrichting van onderwijs of tot opleiding voor een ambt, beroep of bedrijf, uitgezonderd de lokalen tot huisvesting;

d. als inrichting van weldadigheid of tot genezing of verpleging van zieken of gebrekkigen;

e. als inrichting van algemeen nut door het Gouvernement, door vereenigingen, die rechtspersoonlijkheid bezitten

of stichtingen, mits niet gebezigd voor uitvoeringen, voorstellingen of bijeenkomsten, waarbij aan het publiek tegen betaling toegang wordt verleend.

Het bepaalde bij letters *c*, *d* en *e* is niet toepasselijk, wanneer winst wordt beoogd of gemaakt anders dan voor inrichtingen als daar bedoeld of voor armenzorg;

f. tot fabriek of werkplaats, lokalen tot uitstalling daaronder niet begrepen;

g. tot stalling van vee; tot bergplaats, tot stalling van paarden, muilezels en ezels, of tot kweekplaats van gewassen, alles voor de uitoefening van een beroep of bedrijf.

Het gebruik, bij letter *a—g* bedoeld, is echter alleen dan niet belastbaar, wanneer het perceel of perceelsgedeelte kennelijk daarvoor is ingericht.

De bepalingen van letter *a—g* gelden niet voor de gedeelten, dienende tot woning van bestuurders, leeraren, geestelijken, beambten en bedienden.

Artikel 5.

De belasting wordt berekend naar de jaarlijksche huurwaarde van ieder perceel met de ongebouwde aanhoorigheden.

Artikel 6.

De verschillende gedeelten van een gebouw, met zijne aanhoorigheden in gebruik bij leden van hetzelfde gezin, worden te zamen aangemerkt als één perceel, in gebruik bij het hoofd van het gezin.

Het hoofd van het gezin wordt geacht ook de paarden, automobielen, rijwielen, piano's en orgels van de leden van het gezin te houden.

Als leden van een gezin worden beschouwd bloed- en aanverwanten in de rechte lijn en in den vierden graad der zijlijn, verblijf houdende in gedeelten van één gebouw, die inwendig gemeenschap met elkaar hebben, ten ware mocht blijken, dat die personen inderdaad tot verschillende op zichzelf wonende gezinnen behooren. Als verblijfhoudenden worden niet aangemerkt degenen, die doorgaans elders vertoeven.

Ook worden als leden van één gezin beschouwd alle andere personen, die één of meer woonvertrekken in gemeenschappelijk gebruik hebben.

Zoo noodig beslist de Inspecteur der belastingen, welk lid van het gezin als het hoofd wordt aangemerkt voor de toepassing dezer verordening.

Artikel 7.

Indien een perceel door den hoofdbewoner gedeeltelijk aan een of meer andere personen, niet behoorende tot zijn gezin of zijne dienstboden, ten gebruike wordt afgestaan met inbegrip van daarin aanwezige meubelen, wordt het aldus afgestane beschouwd als een afzonderlijk perceel, in gebruik bij den hoofdbewoner.

Deze bepaling is ook van toepassing op de gedeelten, die gewoonlijk op de bedoelde wijze worden verhuurd, doch tijdelijk geheel of ten deele onverhuurd en onbewoond zijn.

Mede wordt als een afzonderlijk perceel aangemerkt het gedeelte van een perceel, vallende onder artikel 11.

Bedoelde gedeelten worden niet als afzonderlijke perceelen beschouwd voor de toepassing van artikel 55.

Artikel 8.

Voor gehuurde perceelen wordt de huurwaarde gesteld op het bedrag van den huurprijs, per jaar berekend, volgens de overeenkomst, die in werking is bij het begin van het tijdvak, waarover de belasting wordt geheven.

Onder huurprijs wordt verstaan het bedrag aan geld, dat voor het gebruik moet worden betaald of de geldswaarde van hetgeen in anderen vorm daarvoor moet worden geleverd, verhoogd met het bedrag of de geldswaarde van hetgeen tengevolge van beding ten laste van den huurder is, doch zonder dat beding ten laste van den verhuurder zou zijn; en verminderd met het bedrag of de geldswaarde van hetgeen tengevolge van beding ten laste van den verhuurder is, doch zonder dat beding ten laste van den huurder zou zijn.

Artikel 9.

Het vorige artikel is niet toepasselijk:

a. indien de huurprijs niet onder normale omstandigheden is bedongen;

b. indien een gedeelte van het perceel valt onder artikel 4;

c. indien een perceel voor één prijs is gehuurd te zamen met andere onroerende goederen dan de ongebouwde aanhoorigheden.

Artikel 10.

De huurwaarde van niet gehuurde perceelen en van per-

ceelen, vallende onder artikel 9, wordt bepaald door vergelijking met onder normale omstandigheden gehuurde perceelen van dezelfde of meest nabijkomende soort op hetzelfde eiland, in hetzelfde of een aangrenzend gelijksoortig district.

Wanneer de aard van een perceel zulk eene vergelijking niet toelaat, wordt de huurwaarde gesteld op acht ten honderd, berekend over de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, over eene som door vergelijking afgeleid uit de verkoopwaarde van andere perceelen van dezelfde of meest nabijkomende soort op hetzelfde eiland, in hetzelfde of een aangrenzend gelijksoortig district.

Bij vergelijking volgens dit artikel wordt onder meer gelet op stand of ligging.

Artikel 11.

De huurwaarde van perceelen en gedeelten van perceelen, uitsluitend dienende tot uitoefening van het bedrijf van logementhouder, of tot huisvesting van leerlingen in inrichtingen van onderwijs, wordt slechts voor de helft; die van perceelen of perceelsgedeelten, uitsluitend dienende tot winkel of lokaal van uitstalling, slechts voor een derde als belastbare huurwaarde aangemerkt.

Onder de eerstgenoemden vallen alleen inrichtingen, waar doorgaans voor reizigers gelegenheid is voor logies per nacht.

Artikel 12.

De belasting wordt niet geheven, wanneer de belastbare huurwaarde van het perceel niet meer bedraagt dan:
op Curaçao .... f 72;
op Aruba, St. Martin en Saba .... f 48;
op Bonaire en St. Eustatius .... f 36.

Artikel 13.

De belasting bedraagt jaarlijks vijf ten honderd van de belastbare huurwaarde, verminderd volgens artikel 14.

Artikel 14.

De belastbare huurwaarde van elk perceel wordt voor de berekening der belasting verminderd:
op Curaçao met .... f 52;
op Aruba, St. Martin en Saba met .... f 28;
op Bonaire en St. Eustatius met .... f 16.

Artikel 15.

De artikelen 12 en 14 zijn niet van toepassing op de afzonderlijke perceelen, bedoeld bij artikel 7.

Artikel 16.

Het bedrag der belasting, berekend overeenkomstig de vorige artikelen wegens het gebruik van perceelen, waarvan de belastbare huurwaarde het achtvoud van de som, bepaald in artikel 12, niet te boven gaat, wordt verminderd in verband met het getal der:

1. eigen of aangehuwde kinderen, kleinkinderen en pupillen van den belastingplichtige, die ten zijnen laste zijn, met hem het perceel bewonen, ongehuwd zijn en op den eersten Januari van het belastingjaar den vollen ouderdom van 18 jaren nog niet hebben bereikt;

2. eigen of aangehuwde kinderen, kleinkinderen en pupillen van den belastingplichtige, die ten zijnen laste zijn, op den eersten Januari van het belastingjaar den vollen ouderdom van 21 jaren nog niet hebben bereikt en buiten de kolonie eene inrichting van onderwijs bezoeken of daar tot eenig ambt, beroep of bedrijf worden opgeleid;

3. bloed- en aanverwanten van den belastingplichtige in de rechte lijn, die met hem het perceel bewonen, in de gevallen en met de beperkingen, als bij artikelen 370, 371 n°. 1 en 372 van het Burgerlijk Wetboek bepaald;

4. zusters en schoonzusters van den belastingplichtige, die ten zijnen laste zijn, met hem het perceel bewonen en òf ongehuwd, òf weduwe en niet hertrouwd zijn; in het laatste geval met en benevens de kinderen en kleinkinderen ten haren laste, die in de gevallen van nos. 1 of 2 van dit artikel verkeeren.

De vermindering van belasting, bij dit artikel bedoeld, bedraagt, wegens elk der sub 1—4 genoemde personen, vijf ten honderd, met een maximum van vijttig ten honderd.

De vermindering wordt niet toegepast wegens het gebruik van de afzonderlijke perceelen, bedoeld in artikel 7.

HOOFDSTUK III.

Paarden.

Artikel 17.

De belasting naar den grondslag paarden wordt geheven wegens het houden van paarden in de Kolonie.

Onder paarden zijn in alle bepalingen dezer verordening ook muildieren en muilezels te begrijpen.

Artikel 18.

Wie krachtens overeenkomst de beschikking heeft over een of meer paarden van een ander, wordt te dier zake geacht een gelijk aantal paarden te houden, ook al worden niet steeds dezelfde verstrekt; ten ware de overeenkomst met inbegrip van verlenging ter kenze van een der partijen, blijkt over korter tijdvak dan een en twintig dagen te loopen.

Eene overeenkomst, in werking getreden binnen acht dagen na het eindigen eener andere overeenkomst, wordt als verlenging van laatstbedoelde beschouwd.

Artikel 19.

De belasting wordt niet geheven wegens het houden van:

a. paarden door ambtenaren en militairen, voor welke zij fouragegeld genieten;

b. paarden, welker laatste melktand nog niet is vervangen door een snijtand;

c. paarden, uitsluitend gebezigd voor het landbouwbedrijf, bij zoutwinning of mijnontginning; tot goederenvervoer met kennelijk daarvoor ingerichte voertuigen of tot het in beweging brengen van molens of andere dergelijke werkzaamheden bij fabrieksnijverheid.

Artikel 20.

De belasting wordt berekend naar het geheele aantal paarden, onverschillig waar zij worden gehouden.

Artikel 21.

De belasting bedraagt jaarlijks:

A. Op Curaçao, Aruba en Bonaire:

voor één paard .... f 20;

voor elk paard meer .... „ 25.

B. Op St. Martin, St. Eustatius en Saba:

voor elk paard .... f 10.

Artikel 22.

Met afwijking van het vorige artikel bedraagt de belasting jaarlijks:

A. Op Curaçao, Aruba en Bonaire:

a. wegens de paarden, andere dan die in artikel 19 bedoeld, doorgaans en hoofdzakelijk gebezigd in het beroep of bedrijf van planter, practiseerende genees-, heel- of verloskundige, veearts en geestelijke,
voor elk paard .... f 10.

b. wegens de paarden, uitsluitend of hoofdzakelijk gebezigd voor de uitoefening van het bedrijf van rijtuigverhuurder, ondernemer van personenvervoer of verhuurder van rijpaarden en niet vallende onder artikel 18,
voor tien paarden of minder .... f 100.
voor elk paard meer .... „ 5.

Deze bepaling blijft buiten toepassing, wanneer in het bedrijf niet doorgaans minstens zes paarden gebezigd worden;

c. wegens paarden, gehouden door paardenfokkers, die niet tevens een bedrijf, genoemd onder letter *b* uitoefenen,
voor een tot tien paarden .... f 20.
voor elk paard meer .... „ 2.
tot een maximum in het geheel van .... „ 30.

B. op St. Martin, St. Eustatius en Saba:
de helft van de sub *A* genoemde bedragen naar de daar gemaakte onderscheidingen.

Artikel 23.

Gedurende de eerste drie maanden van elk jaar hebben de ambtenaren der belastingen tot het opnemen der paarden toegang tot alle stallen.

De toegang kan, behalve op Zondagen en wettelijk erkende feestdagen, dagelijks worden geëischt van acht ure voormiddags tot zes ure namiddags.

De gebruikers zijn verplicht desgevraagd de aanwijzingen te geven, die voor het verrichten der opneming noodig zijn.

Wordt de toegang belet of geweigerd, dan wordt dit geconstateerd bij proces-verbaal.

HOOFDSTUK IV.

Automobielen.

Artikel 24.

De belasting naar den grondslag automobielen wordt geheven wegens het houden in de Kolonie van automobielen, die op den openbaren weg worden gebruikt.

Artikel 25.

Wie krachtens overeenkomst de beschikking heeft over een automobiel van een ander, onverschillig of het al dan niet steeds dezelfde is, wordt te dier zake geacht een automobiel te houden.

Het bepaalde bij eerste lid, tweede zinsnede en het tweede lid van artikel 18 is ten deze toepasselijk.

Artikel 26.

De belasting wordt niet geheven wegens het houden van automobielen:

a. door ambtenaren of militairen, die dezelve uitsluitend voor dienstzaken gebruiken;

b. kennelijk ingericht voor goederenvervoer en uitsluitend daarvoor gebruikt wordende.

Artikel 27.

De belasting bedraagt jaarlijks voor iedere automobiel f 50.

Artikel 28.

Met afwijking van het vorige artikel bedraagt de belasting jaarlijks:

a. wegens de automobielen, andere dan die in artikel 26 bedoeld, gehouden door de personen, in artikel 22 letter *a* genoemd,
voor iedere automobiel .... f 20;

b. wegens de automobielen, uitsluitend of hoofdzakelijk gebezigd in het bedrijf van verhuurder van automobielen of ondernemer van personenvervoer en voor zoover de automobielen niet vallen onder artikel 25,
voor iedere automobiel .... f 25.

HOOFDSTUK V.

Rijwielen.

Artikel 29.

De belasting naar den grondslag rijwielen wordt geheven wegens het houden in de Kolonie van rijwielen, die op den openbaren weg worden bereden.

Artikel 30.

Wie krachtens overeenkomst de beschikking heeft over een rijwiel van een ander, onverschillig of dit al dan niet steeds hetzelfde is, wordt te dier zake geacht een rijwiel te houden.

Het bepaalde bij het eerste lid, tweede zinsnede en het tweede lid van artikel 18 is ten deze toepasselijk.

Wie zich gedraagt als houder van een rijwiel, onverschillig of dit niet steeds hetzelfde is, wordt te dier zake geacht uit eigen hoofde een rijwiel te houden, tenzij hij bewijst, dat het toebehoort aan een ander, van wien hij het voor minder dan een en twintig dagen in gebruik heeft en die daarvoor in de belasting is aangeslagen.

Artikel 31.

De belasting wordt niet geheven wegens het houden van rijwielen door ambtenaren of militairen, die dezelve uitsluitend voor dienstzaken gebruiken.

Artikel 32.

De belasting bedraagt jaarlijks:

a. voor ieder motorrijwiel f 10;

b. wegens andere rijwielen:

voor ieder rijwiel, ingericht voor één persoon f 5;

voor ieder rijwiel, ingericht voor meer dan een persoon f 7.50.

Artikel 33.

Met afwijking van het vorige artikel bedraagt de belasting jaarlijks:

a. wegens de rijwielen, in artikel 32 letter *b* bedoeld, die telkens voor korter tijdvak dan een en twintig dagen aan anderen ten gebruike worden afgestaan en wegens de rijwielen, die gebezigd worden om onderricht in het wielrijden te geven of te doen geven, een en ander door personen, die daarvan hun bedrijf maken,

voor ieder rijwiel .... f 3;

b. wegens de rijwielen, in artikel 32 letter *b* bedoeld, die geregeld gebruikt worden om voor winkelneringen bestellingen op te nemen of waren te bezorgen,

voor ieder rijwiel .... f 2.

Rijwielen, die dienen voor een bedrijf als in dit artikel bedoeld, worden in ieder geval geacht door den ondernemer van het bedrijf te worden gehouden.

Artikel 34.

Voor rijwielen, die in strijd met de bepalingen van Hoofdstuk X niet zijn opgegeven, wordt het bedrag der belasting verdubbeld.

Artikel 35.

Voor de belasting, door een minderjarige verschuldigd, is zijn wettelijke vertegenwoordiger aansprakelijk, alsof deze zelf was aangeslagen.

Op gelijke wijze is de gemachtigde of andere persoon, die in de Kolonie voor den minderjarige optreedt, aansprakelijk, indien de wettelijke vertegenwoordiger buitenslands woont.

Artikel 36.

De ambtenaren, met het opsporen van overtredingen dezer verordening belast, zijn bevoegd van ieder, die zich met een rijwiel op den openbaren weg bevindt, te vorderen, dat hij blijve staan, zijn naam en woonplaats, alsmede die van den houder van het rijwiel opgeve en toelate, dat de kenmerken van het rijwiel worden opgenomen.

HOOFDSTUK VI.

Piano's.

Artikel 37.

De belasting naar den grondslag piano's wordt geheven wegens het houden in de Kolonie van piano's.

Met piano's worden voor de toepassing dezer verordening gelijkgesteld serafine-orgels met uitzondering van die, welke uitsluitend bij openbare godsdienstoefeningen gebruikt worden.

Artikel 38.

De belasting bedraagt jaarlijks voor iedere piano f 3.

Artikel 39.

Met afwijking van het vorige artikel bedraagt de belasting jaarlijks wegens piano's, die gehouden worden om onderricht in het pianospelen te geven door personen, die daarvan hun bedrijf maken, voor iedere piano f 1.50.

Artikel 40.

Voor piano's, die in strijd met de bepalingen van Hoofdstuk X niet zijn opgegeven, wordt het bedrag der belasting verdubbeld.

Artikel 41.

Zoo noodig geschiedt opneming van het aantal piano's door een ambtenaar der belastingen op schriftelijken last van den Inspecteur, voor welke opneming de ambtenaren toegang tot woningen hebben.

Het bepaalde bij het tweede, derde en vierde lid van artikel 23 is toepasselijk.

HOOFDSTUK VII.

Orgels.

Artikel 42.

De belasting naar den grondslag orgels wordt geheven wegens het houden in de Kolonie van draaiorgels.

Artikel 43.

De belasting bedraagt jaarlijks voor ieder orgel f 5.

Artikel 44.

Voor orgels, die in strijd met de bepalingen van Hoofdstuk X niet zijn opgegeven, wordt het bedrag der belasting verdubbeld.

Artikel 45.

Het bepaalde bij artikel 41 is ten opzichte van orgels toepasselijk.

HOOFDSTUK VIII.

Electrisch licht.

Artikel 46.

De belasting naar den grondslag electrisch licht wordt geheven wegens het hebben van lampen voor electrische verlichting (hierna genoemd lichten) in en aan gebouwen met hunne aanhoorigheden en is schuldig voor elke lamp, die onafhankelijk van eene andere licht kan geven.

Artikel 47.

De belasting wordt niet geheven wegens lichten in of aan perceelen of gedeelten van perceelen, uitsluitend gebruikt voor gouvernementsdienst, tot openbare godsdienstoefening of tot fabriek of werkplaats.

Artikel 48.

De belasting bedraagt jaarlijks voor elk licht een gulden.

Artikel 49.

Voor lichten, die in strijd met de bepalingen van Hoofdstuk X niet zijn opgegeven, wordt het bedrag der belasting verdubbeld.

Artikel 50.

Het bepaalde bij artikel 41 is ten opzichte van lichten toepasselijk.

Artikel 51.

Leveraars van electrischen stroom voor verlichting zijn verplicht om aan den Inspecteur der belastingen of een door dezen aan te wijzen ambtenaar, zoo dikwijls de Inspecteur het verlangt, inzage te geven van alle boeken en bescheiden, waaruit gegevens omtrent het aantal lichten kunnen worden verkregen.

HOOFDSTUK IX.

Belastingjaar.

Artikel 52.

Het belastingjaar begint met 1 Januari en eindigt met 31 December.

Artikel 53.

Wie op 15 Januari belastingplichting is, wordt volgens den toestand op dien datum over het geheele jaar aangeslagen.

Artikel 54.

Wie belastingplichtig wordt na 15 Januari, wordt aangeslagen naar den toestand bij den aanvang zijner belastingplichtigheid over zooveel twaalfde gedeelten van het jaar als er nog geheele maanden overblijven.

Bij verhooging van belasting naar den grondslag paarden, automobielen en electrisch licht geschiedt de aanslag desweg op dezelfde wijze.

Met afwijking van het vorenstaande wordt de belasting naar de grondslagen rijwielen, piano's of orgels steeds over het geheele jaar geheven, behalve bij aanvang van belastingplichtigheid of verhooging der belasting na 30 Juni, in welk geval een aanslag over het halve jaar geschiedt.

Wegens de belasting of verhooging van belasting ter zake van rijwielen, piano's of orgels, die niet volgens de bepalingen van Hoofdstuk X zijn opgegeven, geschiedt in ieder geval aanslag over het geheele jaar.

Artikel 55.

Voor zooveel den grondslag huurwaarde betreft, heeft aanvang van belastingplichtigheid na 15 Januari plaats, telkens wanneer een perceel in gebruik genomen wordt.

Deze bepaling is niet van toepassing, indien iemand een perceel in gebruik neemt binnen zes weken, nadat hij op of na 15 Januari een ander of hetzelfde perceel in den zin van artikel 74 heeft verlaten.

Artikel 56.

Verhooging van belasting heeft plaats bij verandering van den toestand naar de grondslagen paarden, automobielen, rijwielen, piano's, orgels en electrisch licht.

Aanslag wegens verhooging van belasting heeft niet plaats, wanneer de verandering op of na 1 December intreedt.

HOOFDSTUK X.

Aangifte.

Artikel 57.

Aan hen, die belastingplichtig worden geacht, kunnen door den Ontvanger beschrijvingsbilletten worden uitgereikt, bestemd tot het doen van aangifte volgens de aanwijzingen daarin uitgedrukt.

Zij worden steeds uitgereikt aan hen, die geacht worden op 15 Januari belastingplichtig te zijn naar den tweeden, vierden, vijfden of zesden grondslag.

De uitreiking wordt door den daarmede belasten ambtenaar aangeteekend op een beschrijvingslijst en geldt als bewijs van de uitreiking.

Het formulier voor het billet wordt vastgesteld bij besluit van den Gouverneur.

Artikel 58.

Hij, aan wien een billet is uitgereikt moet de daarin gestelde vragen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud naar waarheid beantwoorden en het antwoord onderteekenen.

Voor vennootschappen, stichtingen, coöperatieve en andere vereenigingen, reederijen en onderlinge verzekeringmaatschappijen wordt het billet uitgereikt aan en het antwoord onderteekend door een der beheerende vennooten of bestuurders.

Artikel 59.

Voorzoover de billetten niet reeds vroeger zijn teruggehaald, moeten zij uiterlijk op den twintigsten dag na dien der uitreiking worden ingeleverd ten kantore van den Ontvanger op het eiland, waar het billet is uitgereikt.

Van de inlevering wordt op verzoek een ontvangbewijs afgegeven.

Artikel 60.

Indien iemand verklaart niet te kunnen schrijven, geschiedt de invulling van het billet op zijn verlangen en met vermelding der reden in zijne tegenwoordigheid en volgens zijne opgaven door een ambtenaar; na voorlezing teekent namens den aangever de ambtenaar in tegenwoordigheid van een getuige, die medeteekent.

Artikel 61.

Wie op 15 Januari belastingplichtig is naar den tweeden, vierden, vijfden, zesden of zevenden grondslag en geen beschrijvingsbillet heeft ontvangen, moet niettemin vóór 1 Februari aangifte doen bij den Ontvanger.

Artikel 62.

Hij, die na 15 Januari naar den tweeden, vierden, vijfden, zesden of zevenden grondslag belastingplichtig wordt of wiens belasting volgens artikel 56 wordt verhoogd, moet binnen veertien dagen aangifte doen bij den Ontvanger.

Artikel 63.

De aangiften volgens de artikelen 61 en 62 worden gedaan door inlevering van een beschrijvingsbillet ten kantore van den Ontvanger van het eiland, waar de aanslag moet geschieden.

De bepalingen van artikel 58, 59, tweede lid en 60 zijn tot deze toepasselijk.

HOOFDSTUK XI.

Aanslag en Betaling.

Artikel 64.

De aanslagen worden op elk eiland vastgesteld door eene commissie; naar den eersten en zevenden grondslag op het eiland, waar het perceel gelegen is; naar de overige grondslagen op het eiland, waar de belastingplichtige woont of, indien hij buiten de Kolonie woont, waar de paarden, automobielen, rijwielen, piano's of orgels worden gehouden.

De hoofdcommissie op Curaçao en de commissies van aanslag op de andere eilanden, ingesteld bij artikel 15 der grondbelastingverordening 1908 maken van rechtswege de in het eerste lid bedoelde commissies uit.

De leden en plaatsvervangende leden van de commissies leggen, alvorens hunne werkzaamheden aan te vangen, in handen van den Kantonrechter den volgenden eed of belofte af:

Ik zweer (beloof), dat ik als lid der commissie van aanslag voor de gebruiksbelasting, overeenkomstig de bepalingen der verordening, met nauwgezetheid en onpartijdigheid en volgens mijn geweten zal handelen. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig. (Dat beloof ik).

Van deze handeling wordt proces-verbaal opgemaakt.

Wegens het afleggen van den eed of belofte en het opmaken van het proces-verbaal zijn geen kosten verschuldigd.

De commissies genieten vergoeding voor reis- en verblijfkosten, terwijl aan den Secretaris bovendien eene vergoeding voor bureaukosten kan worden toegekend; een en ander bij besluit van den Gouverneur vast te stellen.

Artikel 65.

De vaststelling der aanslagen kan geschieden zonder aangifte en met afwijking der aangifte.

Den belastingplichtige kunnen inlichtingen worden gevraagd door den voorzitter der commissie of door een of meer andere leden, daartoe door de commissie aangewezen.

Artikel 66.

De vastgestelde aanslag naar den tweeden, derden, vierden, vijfden, zesden of zevenden grondslag kan, ook zonder dat eene aangifte volgens artikel 62 is gedaan, worden verhoogd.

Artikel 67.

De aanslagen worden vastgesteld in voor elk dienstjaar afzonderlijk op te maken leggers van aanslagen, waarvan het model door den Gouverneur wordt bepaald.

Bij het einde van elke vergadering wordt de legger, na door alle leden onderteekend te zijn, denzelfden dag aan den Inspecteur der belastingen verzonden.

Voor zooveel de personen betreft, die op 15 Januari belastingplichtig zijn, brengen de commissies de aanslagregeling ten einde vóór 15 Maart. Is het werk niet binnen dien tijd gereed, dan wordt het vóór 1 Mei volbracht op Curaçao door den Inspecteur, op de overige eilanden door den Ontvanger.

De Inspecteur brengt de aanslagen op kohieren.

Artikel 68.

De belasting is invorderbaar in vier gelijke termijnen, verschijnende op den voorlaatsten werkdag van elk kalenderkwartaal.

Zijn bij de uitreiking der aanslagbilletten een of meer termijnen reeds verstreken, dan zijn deze bij de uitreiking invorderbaar.

HOOFDSTUK XII.

Bezwaarschriften.

Artikel 69.

Hij, aan wien een aanslag is opgelegd, kan binnen een maand na de verzending van het aanslagbillet een bezwaarschrift indienen bij den Raad van Beroep, ingesteld bij artikel 29 der Grondbelastingverordening 1908, onder overlegging van een duplicaat van het aanslagbillet.

Gelijke bevoegdheid heeft de voorzitter der commissie van aanslag binnen eene maand na de afkondiging van het kohier.

Het bezwaarschrift wordt tegen ontvangbewijs bij den Ontvanger bezorgd of aan den Voorzitter van den Raad van beroep kosteloos aangeteekend per post toegezonden; in het laatste geval geldt de dag van aanteekening als dag van indiening.

Artikel 70.

De leden en plaatsvervangende leden van den Raad van

beroep leggen, alvorens hunne werkzaamheden aan te vangen, in handen van den Kantonrechter den volgenden eed of belofte af:

Ik zweer (beloof), dat ik als lid van den Raad van beroep, overeenkomstig de bepalingen der Gebruiksbelastingverordening, met nauwgezetheid en onpartijdigheid en volgens mijn geweten zal handelen. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig (dat beloof ik).

De drie laatste leden van artikel 64 zijn toepasselijk ten aanzien van den Raad van beroep.

Artikel 71.

De Raad stelt zoowel den voorzitter der commissie van aanslag als den belastingplichtige in de gelegenheid om het bezwaar, desverkiezende mondeling of schriftelijk, toe te lichten.

De Raad kan omtrent de bepaling der huurwaarde een of meer deskundigen raadplegen en hun opdragen de perceelen op te nemen.

De Raad kan een aanslag vaststellen, afwijkende zoowel van de aangifte als van den ambtshalve opgelegden aanslag.

De uitspraak van den Raad is met redenen omkleed en wordt, door den Voorzitter en Secretaris of een der leden onderteekend, in afschrift toegezonden aan den Inspecteur der belastingen, die voor de uitvoering zorg draagt, en aan den belanghebbende.

Artikel 72.

De leden van den Raad, evenals de deskundigen door den Raad te raadplegen, hebben, mits voorzien van hunne akte van benoeming, toegang tot de perceelen en derzelver ongebouwde aanhoorigheden.

Het bepaalde bij het tweede, derde en vierde lid van artikel 23 is ten deze toepasselijk, met dien verstande dat, zoo de toegang wordt geweigerd of belet, de tot toegang bevoegde personen worden vergezeld door een door den Inspecteur aan te wijzen ambtenaar der belastingen, die het proces-verbaal, in het laatste lid van artikel 23 bedoeld, opmaakt.

Artikel 73.

De deskundigen, door den Raad geraadpleegd, genieten

voor hunne werkzaamheden eene belooning, benevens vergoeding voor reis- en verblijfkosten, volgens regelen door den Gouverneur bij besluit vast te stellen.

Deze kosten zijn ten laste der koloniale kas, indien een bezwaarschrift is ingediend door den voorzitter eener commissie of wanneer de aanslag door den Raad wordt bepaald op een lager bedrag dan door de commissie was geschied; in alle andere gevallen zijn zij ten laste van hem, die het bezwaarschrift heeft ingediend.

HOOFDSTUK XIII.

Ontheffingen.

Artikel 74.

Aan den gebruiker van een perceel, die dit verlaat zonder eenige roerende goederen daarin achter te laten en niet binnen zes weken daarna een ander of hetzelfde perceel in gebruik neemt, wordt op zijne aangifte ontheffing verleend van zijn aanslag naar den eersten en zevenden grondslag over de maanden van het jaar, die tijdens het verlaten van het perceel nog niet zijn ingetreden.

Artikel 75.

Aan den belastingplichtige, die een of meer paarden of automobielen, waarvoor hij is of zal worden aangeslagen, afschaft of niet langer tot belastbare doeleinden bezigt, wordt, voorzoover hij geene andere daarvoor in de plaats neemt, op zijne aangifte geheele of gedeeltelijke ontheffing verleend van zijn aanslag naar den grondslag paarden of automobielen over de maanden van het jaar, die tijdens het indienen der aangifte nog niet zijn ingetreden.

Artikel 76.

De aangiften volgens de twee vorige artikelen moeten worden ingediend bij den Ontvanger; die volgens artikel 74 binnen zes weken na het verlaten van het perceel, die volgens artikel 75, nadat de afschaffing heeft plaats gehad of het belastbaar gebruik is geëindigd.

Op deze aangiften wordt uitspraak gedaan door den Inspecteur der belastingen. De uitspraak wordt den belanghebbende aangeteekend per post toegezonden. De Inspecteur draagt zorg voor de uitvoering.
De uitspraak op eene aangifte volgens artikel 75 kan tot na afloop van het jaar worden uitgesteld.

Artikel 77.

Wanneer afzonderlijke perceelen, als bedoeld in artikel 7 eerste en tweede lid, gedurende een of meer maanden van het jaar geheel of ten deele onverhuurd en onbewoond zijn gebleven, wordt aan den hoofdbewoner op zijn verzoekschrift over die maanden geheele of gedeeltelijke ontheffing verleend van den aanslag van zoodanig perceel naar den grondslag huurwaarde, ten hoogste tot een vierde van den aanslag.

Artikel 78.

Aan den gebruiker van een perceel, die dit verlaat zonder eenige roerende goederen daarin achter te laten en binnen zes weken daarna op hetzelfde eiland een perceel in gebruik neemt, waarvan de belastbare huurwaarde de helft van de belastbare huurwaarde van eerstgemeld perceel of minder bedraagt, wordt over de maanden van het jaar die tijdens het verlaten van het perceel nog niet zijn ingetreden, op zijn verzoekschrift ontheffing van zijn aanslag naar den eersten en zevenden grondslag verleend, berekend naar het verschil tusschen de belasting van het verlaten perceel en de som, die de belasting van het ingebruikgenomen perceel zou hebben bedragen.
Deze ontheffing kan in den loop van een belastingjaar slechts eenmaal worden verleend.

Artikel 79.

De verzoekschriften, volgens de twee vorige artikelen moeten worden ingediend bij den Ontvanger; die volgens artikel 77 binnen zes weken na afloop van het belastingjaar, die volgens artikel 78 binnen zes weken na het verlaten van het perceel.
Er wordt op beslist en de beslissing wordt uitgevoerd op de wijze als in het tweede lid van artikel 76 bepaald.

Artikel 80.

Hij, die bezwaar heeft tegen de uitspraak van den Inspecteur, op aangiften en verzoekschriften krachtens de artikelen 74, 75. 77 of 78 ingediend, kan binnnen twee maanden, nadat de uitspraak hem is toegezonden, in beroep komen bij den Administrateur van Financiën.

Als dagteekening van toezending geldt die der aanteekening per post.

De beslissing wordt medegedeeld, ook aan den Inspecteur, en uitgevoerd op de wijze, als bij het tweede lid van artikel 76 bepaald.

Artikel 81.

De Gouverneur kan in bijzondere gevallen van dwaling of onwillig verzuim geheel of gedeeltelijk kwijtschelding van den aanslag verleenen.

HOOFDSTUK XIV.

Strafbepalingen.

Artikel 82.

Hij, die, volgens de artikelen 57 tot en met 63 tot aangifte gehouden, zijne verplichting niet of niet volledig nakomt of eene onjuiste opgave doet, wordt gestraft met eene boete van drie tot vijftig gulden.

Het maximum der boete wordt verhoogd tot vijfmaal:

a. het verschil tusschen de belasting volgens eene onvoldoende of onjuiste aangifte en die volgens den werkelijken toestand, indien dat verschil over het geheele jaar berekend meer dan tien gulden bedraagt;

b. de belasting, die volgens eene aangifte, bedoeld in artikel 62, zou moeten worden betaald, terwijl de aangifte is verzuimd, indien de belasting over het geheele jaar berekend meer dan tien gulden bedraagt.

Is de overtreder eene naamlooze vennootschap, eene reederij of rechtspersoon, dan wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen de bestuurders.

Artikel 83.

Ieder, die den toegang weigert of belet aan personen, die

volgens de artikelen 23, 41, 45, 50 en 72 tot dien toegang bevoegd zijn, wordt gestraft met eene boete van tien tot vijftig gulden.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij, die weigert de aanwijzingen te doen, in die artikelen bedoeld en hij die de bij artikel 51 bedoelde inzage weigert.

Het laatste lid van artikel 82 is toepasselijk.

Artikel 84.

Ieder, die niet terstond voldoet aan eene vordering krachtens artikel 36 of die op andere wijze een ambtenaar in de uitoefening zijner functie krachtens dat artikel verhindert of belemmert, wordt gestraft met eene boete van tien gulden.

Artikel 85.

Wanneer eene veroordeeling wegens overtreding van artikel 82 onherroepelijk is geworden of daaraan door den veroordeelde vrijwillig is voldaan, wordt voorzooveel noodig de veroordeelde alsnog door den Inspecteur aangeslagen of wordt zijn aanslag door den Inspecteur alsnog verhoogd; de belasting of verhooging van belasting naar den tweeden tot en met zevenden grondslag berekend over het geheele jaar.

Artikel 86.

Met het opsporen van overtredingen dezer verordening zijn, behalve de in artikel 12 n°. 1—4 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast alle ambtenaren der belastingen.

Artikel 17, eerste lid, tweede zinsnede van dat Wetboek is op hen toepasselijk.

HOOFDSTUK XV.

Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 87.

Iedere erfgenaam, de executeur-testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap is bevoegd bezwaarschriften, aangiften volgens de artikelen 74 en 75 en verzoekschriften in te dienen omtrent den aanslag van een overledene, alsof hij zelf de aangeslagene ware.

Artikel 88.

De stukken, krachtens deze verordening op te maken, zijn vrij van zegel.

Artikel 89.

Alle stukken, door de Administratie, de commissies of den Raad van beroep aan belanghebbenden uit te reiken, kunnen per post worden verzonden, vrij van port; indien aanteekening moet geschieden, heeft deze kosteloos plaats.

Artikel 90.

De verordening kan worden aangehaald onder den titel van: „Gebruiksbelastingverordening 1908".

Artikel 91.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen dag.

Met dien datum vervalt de verordening dd. 23 Februari 1899 (P.B. n°. 5), zooals die is gewijzigd bij de verordening dd. 25 April 1901 (P.B. n°. 20). De aanslagen in de belasting krachtens die verordening behoeven alsdan slechts voor zooveel twaalfde gedeelten te worden voldaan, als er bij het inwerkingtreden dezer verordening geheele maanden van het kalenderjaar zijn verloopen.

Het tijdvak sedert de inwerkingtreding dezer verordening tot en met den 31 December daaraanvolgende geldt als belastingjaar; de artikelen 53, 54, 55, 57, 61, 62 en 67 vinden overeenkomstige toepassing. De aanslagen worden vastgesteld als voor een vol belastingjaar, doch ten kohiere gebracht voor zooveel twaalfde gedeelten als er sedert de inwerkingtreding tot den eerstvolgenden 1 Januari nog geheele maanden moeten verloopen.

Gegeven te Willemstad, den 16n. Juli 1908.

J. O. DE JONG. V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,

H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 15n. September 1908.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.